

Cingles del Bertí

4 de març de 2009

Aiguafreda (L'Abella) Pel Grau del Avellaners - La Trona – Grau de Sunyer

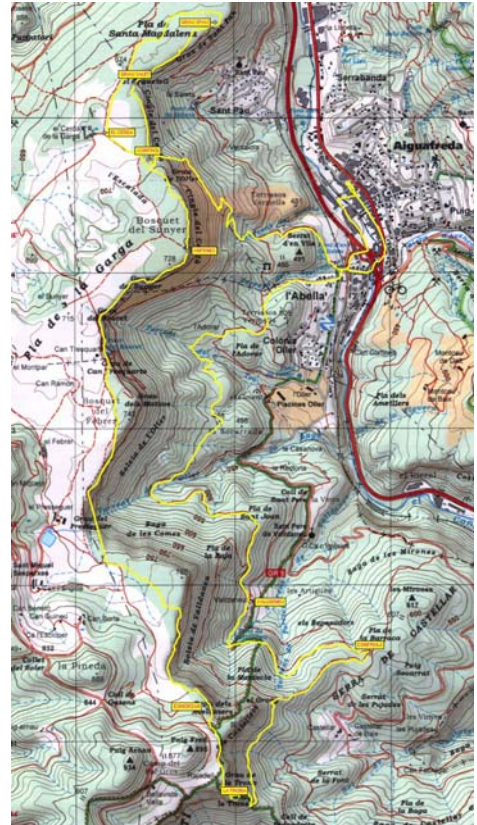
A http://www.aldeaglobal.net/lluistroca/pags/080413_cingles_berti.htm vaig trobar la 11a. caminada d'Aiguafreda del 13 abril de 2008, organitzada pels gafarrons. Anunciaven el recorregut de 20,09 quilòmetres i una durada de 6'11 hores.

Amb el mapa al davant n'he parlat amb en Pep Comas, que guiava l'excursió, i m'ha confirmat que seguiria un recorregut semblant, però retallant els dos extrems de la ruta.

Com és habitual hem anat amb dos cotxes. La colla de Granollers guiada per en Josep Roca, anava acompanyada amb en Joan Corbera, en Jaume Ventura, en Josep Carbonell i en Joan Arenas. Degut a un embús a l'autopista de Mataró ha calgut esperar un quart d'hora l'altre vehicle, conduït per l'Ismael Porcar, amb en Josep Oranias i en Miquel Bramona. Amb aquest darrer hi pugem amb en Pep Comas. Arranquem cap a Aiguafreda. Aparquem al barri de l'Abella, després de fer una peita ruta turística fins a l'estació de la Renfe.

A peu de carretera admirem els imponents Cingles del Bertí. Sembla impossible poder pujar-hi per aquell espatat tant vertical. Al llarg de l'excursió descobrim diversos graus permeten l'ascensió a dalt dels cingles.

Comencem per un camí marcat amb senyals verdes i vermelles que marquen el camí de Matagalls a Montserrat. L'hem deixat aviat. El ferm del camí està bastant enfangat i malgrat intentem no embrutar-nos acabem amb les botes i bona part dels pantalons tacats de fang argilós. Uns més que d'altres. Tot seguit agafem una ample pista, molt planera, i sense adonar-nos arribem al barri de l'Oller, al veure la carretera asfaltada, reculem per agafar un camí paral·lel a la cinglera, que passa per Can Valdeneu. Volem pujar pel Grau del Avellaners. No encertem l'accés. Dubtem i donem unes curtes voltes. A les un quart d'onze prenem el camí correcte. A partir d'aquell moment deixem el camí planer i comença la pujada. ¡Quina pujada! Aquell grau més que una sèries de graons és una rampa amb un bon pendent. Hem tardat mitja hora per arribar dalt. El camí segueix corriols i fa difícil anar a un bon ritme. De tant en tant planeja i podem accelerar el ritme. Quan arribem a dalt del cingles decidim esmorzar. Arriba l'hora de les fotografies i després, la majoria, corona la Trona. Seguim a bon ritme caminant ran de la cinglera fins el grau del Sunyer. Pel camí hem deixat el grau de la Trona, el grau del Presseguer,

dels Matxos, el grau de can Tresquarts i el grau del Rouret. Quantes possibilitats d'accedir a aquella paret aparentment inaccessible.

Pel camí ha començar a roinejar. Sabíem pels serveis meteorològic que tindriem el temps emboirat i possibles pluges, però hem de constatar després de l'excursió que el dia s'ha aguantat i la poques gotes caigudes només han servit per espantar-nos.

El grau del Sunyer és més esglaonat, que el de l'Avellaners. Quan quasi ens apropem a l'inici del trajecte trobem una pista d'entrenament de trial amb el terra completament erosionat.

Segueix plovisquejant, però poc. Ningú treu estris per refugiar-se de la pluja. Hem fet 13'4 quilòmetres amb un desnivell de més de 400 metres.

S'opta anar a dinar a Can Novellas d'Aiguafreda. Temem no trobar lloc, doncs el local és petit. Està bastant buit i enseguida ens entaulem. Malgrat l'àpat no és engrescador, a les postres brindem amb cava pels aniversaris d'en Miquel Bramona que el 6 de març farà setanta-cinc anys, molt ben portats, i en Josep Oranias que el 7 de gener en va fer cinquanta-sis.

A la sobretaula es parla de triar un nom del grup. Es fan propostes i algú proposa deixar-ho per la sortida vinent, on tothom hi aportí noms. Quan es planteja la propera excursió, hom parla de calçots, que aparquem per la pròxima excursió. Es fan propostes i, a petició d'en Joan Corbera que vol arribar abans de les sis de la tarda optem la proposta d'en Joan Arenas d'anar de Fontmartina, coll de les Agudes, pels pous de glas, Agudes i Turó de l'Home. Ens trobarem a 2/4 de 8 carrer del Matagalls al Ramassar.

Josep Maria Farnés
Fotografies: Joan Corbera

